

Så vil jeg blot spørge statsministeren, om han er opmærksom på, at ud over disse frynseproblemer oplyses det også i B.T. den 5. juni, at Parlamentet nu har afsat 21 mio. kr. til at reklamere for sine succeshistorier. Man vil altså lave en reklamekampagne, og jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke er uværdigt for et organ, der vil kaldes et parlament, at skulle ud og reklamere for sine egne fortrinligheder for skatteydernes penge.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg føler ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål om det toldfrie salg til Europa-Parlamentets ansatte. Det er jo småpenge i den store sammenhæng, men det er noget, folk kan forstå: Her er der nogle privilegerede, der opbygger en slags solkongehof i Bruxelles og Luxembourg. Det med Den Økonomisk-Monetære Union og dele af Amsterdamtraktaten er temmelig indviklet, men det er det her ikke, og det skal stoppes. Hvis der skal blive en bare nogenlunde neutral accept fra store dele af den danske befolkning, skal disse privilegier stoppes, så er der fortsat et sådant toldfrit salg til Europa-Parlamentets ansatte, eller er det stoppet?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det sidste må jeg sige til spørgeren, at det kan jeg faktisk ikke svare på. Men jeg vil gerne undersøge det og give et skriftligt svar på spørgsmålet.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte, om jeg har fået svaret fra Kommissionens formand. Jeg har ikke fået svaret på nuværende tidspunkt, men jeg vil selvfølgelig – når jeg nu alligevel møder Kommissionens formand – spørge, hvordan det ligger med et svar. Jeg går ud fra, at jeg ser ham i Cardiff, og dér får vi lejlighed til ordveksling på min foranledning, som jeg også sagde før.

Hr. Peter Skaarup var også inde på reaktionen og spurgte endvidere, hvornår vi i givet fald kan forvente, at der foreligger et forslag fra Europa-Parlamentet om en ny statut. Jeg kan ikke give et bestemt tidspunkt, men sådan som jeg har forstået det, er Europa-Parlamentet selv meget indstillet på, at det skal have en ny statut.

Jeg må sige ligeud, som det er, at der skal jo være valg til Europa-Parlamentet om godt 1 år, og det er klart, at Parlamentet selvfølgelig ønsker at sørge for, at de kritikpunkter, der måtte være af institutionen, har man fået klaret.

Min fornemmelse er altså, at der arbejdes stærkt med det, men sagt ligeud er der også delte meninger om det i selve Europa-Parlamentet. Mellem de forskellige grupper er der ikke enighed endnu.

Vi arbejder på sagen, og jeg tror, de danske Europaparlamentarikere kan gøre meget, og som sagt: Vi vil som regeringsansvarlige gøre meget for at opretholde presset, så der kommer en så hurtig afklaring som muligt. Men endnu en gang: Som jeg sagde før, kan vi ikke træffe beslutninger i Cardiff. Sådan er det ikke tilrettelagt, og sådan er proceduren heller ikke. Men vi kan rejse sagen politisk i Cardiff og fastholde den, og det vil vi gøre.

Min fornemmelse er derudover – også til hr. Peter Skaarup – at der er en stigende forståelse blandt kollegerne i Europa, som jo også godt kan forstå på deres befolkninger, at der skal være ret og rimelighed i de ting. Derfor ser jeg optimistisk på mulighederne for, at vi i løbet af nogle måneder kan få tingene bragt ind i et fornuftigt leje. Det er ikke acceptabelt, at det fortsætter, som det gør nu. Det skal der laves om på, og vi opretholder som sagt presset.

Til hr. Keld Albrechtsens spørgsmål om reklamekroner: Jeg har ikke selv set artiklen, men jeg håber, Europa-Parlamentets egne medlemmer også kan indse, at det ikke er så fikst, og at det ikke giver et godt indtryk. Det synes jeg i hvert fald ikke.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, at når statsministeren her i dag kan redegøre for, at Kommissionens formand Jacques Santer ikke har svaret på det brev, den danske statsminister har sendt til ham i starten af maj om de her problemstillinger, vidner det lidt om den træghed, der ser ud til at være i systemet med hensyn til at få ændret på tingene. Derfor er det afgørende nødvendigt, at presset fastholdes konstant.

Og når statsministeren nu understreger, jeg tror for tredje gang i spørgetiden i dag, at der ikke kommer egentlige beslutninger i Cardiff, må spørgsmålet jo være: Jamen hvornår kommer der så egentlige beslutninger? Statsministeren kan jo ikke henholde sig til, at det er noget, der sker i Europa-Parlamentet i forbindelse med en valgkamp til næste år. Vi risikerer, at der ikke sker noget, og derfor er spørgsmålet: Nu starter den politiske debat på statsministerens foranledning på Cardiff-topmødet, men uden at der tages egentlige politiske beslutnin-